

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobkyne **JUDr. A.**, bytom B., proti žalovanému **Ministerstvu pôdohospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2008 č. k. 1S 178/2007-137, 4S 140/2008 a 4S 141/2008, v spojení s opravným uznesením zo 4. februára 2009, č. k. 1S 178/2007-161, 4S 140/2008 a 4S 141/2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2008 č. k. 1S 178/2007-137, 4S 140/2008 a 4S 141/2008 **v napadnutej časti** v spojení s opravným uznesením zo 4. februára 2009, č. k. 1S 178/2007-161, 4S 140/2008 a 4S 141/2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave 1/ zrušil podľa § 250j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie žalovaného č. 10922/2007 zo dňa 24. apríla 2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie;

2/ podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP zrušil aj rozhodnutie žalovaného č. 11246/2007 zo dňa 24. apríla 2007, ako aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 9322/2007 zo dňa 21. marca 2007 a vec takisto vrátil žalovanému na ďalšie konanie; 3/ konanie o rozhodnutí žalovaného č. 16314/2007 zo dňa 20. júna 2007 zastavil.

Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 4.000,-Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň vrátil žalobkyni súdny poplatok v sume 2.000,-Sk prostredníctvom Daňového úradu Bratislava II.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 31 ods. 1, 2, § 40 ods. 2 písm. b/, § 138 a § 139 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o štátnej službe“ alebo „zákon č. 312/2001 Z.z.“) a hoci v prevažnej miere neuznal námietky žalobkyne vznesené v žalobe ohľadom preskúmateľnosti zmeny organizačnej štruktúry žalovaného, predovšetkým dospel k záveru, že u žalovaného došlo k vážnemu pochybeniu jeho nesprávnym postupom, nakoľko v administratívnom spise sa nenachádza žiadna listina o zriadení poradnej odvolacej komisie v konaní o odvolaní voči vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného o zmene pomeru žalobkyne vydané vedúcim služobného úradu žalovaného ako osoby príslušnej rozhodovať vo veci v druhom stupni. Zo spisu nevyplýva, že by žalovaná bola oboznámená so zložením komisie a či sa umožnilo realizovať jej procesné právo reagovať oznámením o pochybnostiach o nezaujatosti členov zriadenej komisie. Napriek tomu, ako zo spisu vyplýva, poradná odvolacia komisia rokovala aj o predmetnom odvolaní žalobkyne a vedúcemu služobného úradu návrh na rozhodnutie predložila.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 10922/2007 zo dňa 24. apríla 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. 8981/2007 zo dňa 15. marca 2007 bolo podľa názoru prvostupňového súdu potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko je nepreskúmateľné pre zrejmu neúplnosť spisov správneho orgánu, tak ako to ustanovuje § 250j ods. 3 OSP.

Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, súd konštatoval závažné pochybenie žalovaného, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, tak ako to má na mysli § 250j ods. 2 písm. e/ OSP. Vada spočíva v nelogicky neskorom rozhodnutí žalovaného o pochybnostiach odvolávajúcej o nezaujatosti dvoch členov poradnej odvolacej komisie v odvolacom konaní k rozhodnutiu č. 9322/2007 zo dňa 21. marca 2007. Vedúci úradu rozhodol až dňa 3. mája 2007 č. 14146/2007, napriek tomu, že o odvolaní žalobkyne rozhodol v 2. stupni už takmer pred mesiacom dňa 24. apríla 2007 pod č. 11246/2007 na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie, ktorej zloženie bolo napadnuté spochybnením jej nezaujatosti a nebolo isté, ako o tom vedúci služobného úradu rozhodne, či a v akom zložení bude komisia konať. Ten istý postup sa týka aj rozhodovania o odvolaní voči takému neskorému prvostupňovému rozhodnutiu, keď o odvolaní vedúci služobného úradu rozhodol pod č. 16314/2007 až dňa 29. mája 2007. Tak vydané rozhodnutie je len rozhodovaním samým pre seba bez zohľadnenia potrieb logického a časového prepojenia celého systému rozhodovania o zmenách

štátnozamestnaneckých pomerov. Správny orgán má povinnosť svoju rozhodovaciu činnosť organizovať tak, aby aj nadväzujúcimi a postupovými rozhodnutiami naplnil logický postup konania a tak zabezpečil aj záujem účastníka chránený zákonom, v danom prípade, aby správny orgán rozhodoval správne, z hľadiska vecí komplexne a nevzbudzoval pochybnosti o svojej objektivite. Preto súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 11246/2007 zo dňa 24. apríla 2007. V ďalšom správny orgán má v rámci odvolacieho konania rozhodnúť predovšetkým rýchlo vo veciach zaujatosti a potom môže pristupovať k rozhodnutiu v samotnej veci. V logickej nadväznosti na zrušenie rozhodnutia o odvolaní vo veci zmeny štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne č. 10922/2007 zo dňa 24.4.2007, bolo potrebné zrušiť aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, obsahujúce vadu výroku odstránenú zrušeným rozhodnutím o odvolaní.

Pokiaľ ide o samostatné napadnuté rozhodnutie o odvolaní žalobkyne voči rozhodnutiu č. 16314/2007 zo dňa 20. júna 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 14146/2007 zo dňa 3.5.2007, ohľadne námietok voči zloženiu poradnej odvolacej komisie, ide o čiastkové rozhodnutie v rámci rozhodovania o odvolaní účastníka vo veci samej. Nie je rozhodnutím, ktoré by samostatne zakladalo, menilo alebo rušilo oprávnenia alebo povinnosti, alebo by nimi mohli byť dotknuté práva, právom chránené záujmy či povinnosti fyzickej či právnickej osoby v zmysle § 244 ods. 3 OSP. V tejto časti súd konanie zastavil v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, ktoré tvorí celok s preskúmaním rozhodnutí vo veci samej a samostatne nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že procesne úspešnej žalobkyni priznal nárok na ich náhradu, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok v sume 4.000,--Sk za žalobné návrhy v 1/ a v 2/ bode. Súdny poplatok bol uhradený vo výške 2000,--Sk.

Pokiaľ ide o súdny poplatok zaplatený žalobkyňou v sume 2.000,--Sk za žalobu vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného pod bodom 3/, keďže tvorí jeden celok a nie je samostatne preskúmateľný, súd zaplatený poplatok žalobkyni vracia, keďže ho zaplatila bez právnej povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Poplatok sa žalobkyni vráti po právoplatnosti rozhodnutia prostredníctvom príslušného daňového úradu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti, v ktorej boli rozhodnutia správnych orgánov zrušené, podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie namietajúc písacie chyby v písomnom vyhotovení rozsudku ako aj vady, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázal na to, že zrušeným rozhodnutím žalovaného č. 11246/2007 zo dňa 24. apríla 2007 bola zmenená výroková časť prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 9322/2007 zo dňa 21. marca 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne a odvolanie žalobkyne voči uvedenému rozhodnutiu bolo zamietnuté. Rozhodnutím č. 9322/2007 zo dňa 21. marca 2007 bol skončený so žalobkyňou štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 2 písm. b/

zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov. Voči uvedenému rozhodnutiu sa žalobkyňa odvolala a žalovaný následne vydal dňa 24. apríla 2007 rozhodnutie č. 11246/2007, ktorým odvolanie zamietol a zároveň týmto rozhodnutím opravil výrokovú časť prvostupňového rozhodnutia, nakoľko výrok v prvostupňovom rozhodnutí nebol v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Pokiaľ krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že pri rozhodnutí o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne došlo k závažnému pochybeniu žalovaného, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, a uvádza, že vada spočíva v nelogicky neskorom rozhodnutí žalovaného o pochybnostiach odvolávajúcej o nezaujatosti dvoch členov poradnej odvolacej komisie v odvolacom konaní k rozhodnutiu č. 9322/2007 zo dňa 21. marca 2007, takto navrhla rozhodnúť odvolacia komisia v novom zložení menovaná vedúcim služobného úradu po námietkach o zaujatosti členov odvolacej komisie, ktorá navrhla potvrdiť napadnuté rozhodnutie a odvolanie zamietnuť. Je ale nepochybné, že týmto rozhodnutím odvolací orgán čiastočne vyhovel odvolaniu.

Napriek tomu, že rozhodnutie č. 9322/2007 zo dňa 21. marca 2007 malo chybnú výrokovú časť, je z tohto rozhodnutia zrejmé a jasné, že ide o skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou ku dňa 31. marca 2007, ktoré vydal vedúci služobného úradu Ministerstva pôdohospodárstva SR, nakoľko bolo označené ako „Rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru“.

Namietal preto, že ak odvolací súd potvrdí rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ako aj rozhodnutie o odvolaní bude zrušené, vedúci služobného úradu žalovaného aj po novom konaní môže vydať iba rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu, že je viazaný organizačnou zmenou, ku ktorej došlo Dodatkom č. 5 zo dňa 7.3.2007 k rozhodnutiu o zmene vnútornej organizačnej štruktúry MP SR č. 5160/2006-250 zo dňa 22.8.2006 v znení dodatkov. Hoci žalobkyňa namietala zákonnosť vykonanej organizačnej zmeny, súd v odôvodnení rozsudku sám uviedol, že minister uskutočnil vydaním Dodatku č. 5 zo dňa 7.3.2007 len svoju zákonnú kompetenciu a obsah takéhoto aktu je v daných súvislostiach jasný, zrozumiteľný a jednoznačný.

Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení namietla záver prvostupňového súdu o tom, že Dodatkom č. 5 zo dňa 7.3.2007 k rozhodnutiu o zmene vnútornej organizačnej štruktúry MP SR č. 5160/2006-250 zo dňa 22.8.2006, ktoré rozhodnutie ministra pôdohospodárstva ako vedúceho ústredného orgánu štátnej správy, nie je preskúmateľné súdom z dôvodu, že priamo nezakladá, nemení ani neruší oprávnenie, či právom chránené záujmy fyzických a právnických osôb. Naďalej zotrvávala na svojich tvrdeniach, že v zmysle § 244 nasl. OSP predmetom preskúmania súdom môže byť aj rozhodnutie ministra o vykonanej organizačnej zmene. Vytýkala

krajskému súdu, že si neujasní význam pohovoru vykonaného dňa 19.3.2007 v súvislosti so skončením štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou a nesprávne a v rozpore s účelom zákona vyhodnotil túto časť právnej vety zákonného ustanovenia § 40 ods. 1, písm. b/ zákona o štátnej službe, ktoré poskytuje štátnemu zamestnancovi na jeho ochranu štátnozamestnaneckého pomeru, že je možné tento štátnozamestnanecký pomer skončiť iba v dôsledku, ak sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak. Treba rešpektovať zásadu, že obidve tieto podmienky pri preukazovaní ich zákonnosti majú rovnocennú hodnotu. Podľa názoru žalobkyne bolo preto nutné za účelom rešpektovania zákonnosti správneho postupu, keďže nenastal stav, ktorý možno kvalifikovať ako dohodu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru s ním vykonať dohodové konanie i keď takéto slovné a gramatické pomenovania zákon neuvádza. Žalobkyňa v každom štádiu konania trvala ústne i písomne na zachovaní nielen funkcie predstavenej, ale i zotrvanie v štátnozamestnaneckom pomere a nemala žiadny prehľad o neobsadených miestach štátnozamestnaneckého pomeru, ktoré zodpovedajú jej kvalifikácii i dosiahnutej odbornosti. Preto trvala na tom, že bolo povinnosťou žalovaného primárne vykonať ponuku žalobkyňi v písomnej forme o neobsadených štátnozamestnaneckých miestach v rámci rezortu ministerstva pôdohospodárstva a poskytnúť jej krátku lehotu na oboznámenie sa s ponukou, na ktorú by písomne určite reagovala, resp. jej oznámiť, že dohodové konanie nie je možné vykonať z dôvodu, že žiadne z týchto štátnozamestnaneckých miest nie sú neobsadené, čo tiež nie je pravdou, keď na tzv. novom odbore zakladateľských funkcií a majetkových vzťahov dňom 1.4.2007 bola prijatá nová zamestnankyňa s právnickým vzdelaním.

Pokiaľ ide o konštatovanie nesprávneho postupu žalovaného s týmto názorom krajského súdu sa žalobkyňa stotožnila. Poukázala tiež na to, že medzi administratívnym postupom správneho orgánu a rozhodovaním správneho orgánu vo veci samej existuje príčinná súvislosť. Podľa názoru žalobkyne takýto právny vzťah treba hodnotiť a posudzovať vo vzájomnej súvislosti ale aj s príslušnými ustanoveniami zákona. Opätovne poukazovala na § 39 ods. 1 písm. a/ § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe, ktoré pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru jednoznačne a nespochybniteľne vyžadujú aplikáciu zákonného pomenovania tohto vzťahu a to odvolanie zo štátnozamestnaneckého pomeru, funkcie hlavný štátny radca. Odvolanie zo štátnozamestnaneckého pomeru a jeho funkcie je výrokom správneho rozhodnutia o veci, ktorý tvorí podstatnú náležitosť tohto rozhodnutia. Z rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru v poradí prvého je zcela zrejmé, že v rozhodnutí o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne so žalovaným chýba údaj o odvolaní zo štátnozamestnaneckého pomeru, čo treba kvalifikovať ako hmotnoprávnu podmienku zákonnosti rozhodnutia, keďže toto chýba, je nutné toto správne rozhodnutie žalovaného kvalifikovať ako rozhodnutie nezákonné a nie je ani možné a zákonné taký nedostatok odstrániť zmenou, opravou, resp. iným doplnením, ako si to mylne vykladá žalovaný.

Žalobkyňa poukázala na stručnosť odvolania žalovaného, ktoré nie je ničím iným len opisom skutkových zistení administratívnych postupov smerujúcich

k vydaniu predmetných správnych rozhodnutí, pričom súčasťou tohto odvolania je i návrh žalovaného na vykonanie opravy rozsudku krajského súdu podľa § 164 OSP.

Opravným uznesením krajský súd opravil výrok svojho rozsudku pokiaľ ide o označenie mena a priezviska žalobkyne ako „JUDr. A.“, a v záhlaví a vo výroku pod č. 3, ako aj v texte odôvodnenia na strane 11, zdola 5. riadok, opravil dátum vydania rozhodnutia žalovaného č. 16314/2007, ktorý správne znie: „20.6.2007“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 214 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, štátnej správy, orgánov územnej samosprávy ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve podľa V. časti druhej hlavy OSP (v rámci ktorého bol vydaný aj napadnutý rozsudok krajského súdu) je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Istú výnimku z tejto zásady tvorí ustanovenie § 250i ods. 2 OSP, podľa ktorého ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1 OSP) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP). Dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 OSP môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

Podľa § 27 písm. e/ zákona č. 312/2001 Z.z. zmena štátnozamestnaneckého pomeru je odvolanie predstaveného.

Podľa § 31 ods. 1 písm. a/ vedúci úradu odvolá predstaveného, ak sa zmenou organizačnej štruktúry služobného úradu zruší útvar, ktorý riadi.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z. v stálej štátnej službe alebo dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: písm. b/ - nezariadenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Podľa § 125 ods. 1 a 2 zákona č. 312/2001 Z.z. konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 138 ods. 1, 4 zákona č. 312/2001 Z.z. odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Rozhodnutiu o odvolaní musí predchádzať prerokovanie odvolania v poradnej odvolacej komisii.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a obsahu administratívneho aj súdneho spisu odvolací súd konštatuje, že nie je možné uznať námietku žalobkyne uvedenú v žalobe ako aj k vyjadreniu na odvolanie ohľadom nezákonnosti vykonanej organizačnej zmeny. Organizačná zmena vykonaná príslušným orgánom je individuálnym aktom riadenia, nie je však individuálnym správnym aktom, nakoľko sa ním nevykonáva štátna správa, ale funkcia riadiaceho pracovníka (riadiaceho orgánu). Preto súd ani v správnom súdnictve nie je oprávnený preskúmať rozhodnutie o tzv. organizačnej zmene. V tomto smere sa treba stotožniť s názorom prvostupňového súdu uvedenom v odôvodnení jeho rozhodnutia.

Hoci možno vytknúť prvostupňovému súdu, že okrem formálnych vád, pre ktoré zrušil rozhodnutia žalovaného č. 10922/2007 zo dňa 24. apríla 2007 a č. 11246/2007 zo dňa 24. apríla 2007, ako aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 9322/2007 zo dňa 21. marca 2007, sa dostatočne a vyčerpávajúcym spôsobom nevysporiadal so všetkými námietkami, ktoré uplatnila žalobkyňa v podanej žalobe, najmä nevyhodnotil obsah „záznamu o vykonaní pohovoru zo dňa 19.3.2007, pre nedostatok odvolania v tomto smere nebol dôvod na zrušenie alebo zmenu jeho rozsudku.

Ak je rozhodnutie správneho orgánu nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu (§ 250j ods. 3 OSP) a ak v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. e/ OSP) , tento nedostatok nemôže odstrániť ani krajský súd a ani najvyšší súd svojím rozsudkom, ale takéto rozhodnutie správneho orgánu musí byť zrušené a vrátené správne mu orgánu na nové konanie a rozhodnutie.

Za „spisy žalovaného správneho orgánu“ súdna prax považuje iba úplný zažurnalizovaný a originálny spisový materiál orgánu verejnej správy v danej veci, spisy musia obsahovať aj originály dokladov o doručení rozhodnutí. Ak žalovaný správny orgán bez meškania resp. v súdom stanovenej lehote spisy správnych orgánov oboch stupňov nepredloží alebo ich predloží v neúplnom stave má to za následok zrušenie jeho rozhodnutia. Predloženie „osvedčenej kópie“, ako tomu bolo v danom prípade, je preto nepostačujúce.

Rozhodnutie správneho orgánu musí mať zákonom stanovené náležitosti (§ 125 zákona o štátnej službe a § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /správny poriadok/ v znení neskorších predpisov) aj odôvodnenie, aby z odôvodnenia rozhodnutia bolo jasné, z akých skutkových konkrétnych podkladov sa vychádzalo pri vydaní rozhodnutia, či s nimi žalobca bol riadne a včas oboznámený.

Vzhľadom na to, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti a dôkazy, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) rozsudok krajského súdu v napadnutej časti v spojení s opravným uznesením podľa § 219 OSP s poukazom na 250ja ods. 3 veta druhá OSP potvrdil.

V ďalšom konaní správny orgán viazaný právnym názorom súdu (§ 250j ods. 6 a § 250ja ods. 4 OSP) prejedná vec v naznačenom smere znova v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vyporiada s námietkami žalobkyne a opätovne vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní tak, aby zodpovedalo zákonu. Správny orgán bude musieť najmä vyhodnotiť námietku žalobkyne v zmysle § 40 ods. 1, písm. b/ zákona o štátnej službe, že nemá pre žalobkyňu štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3 zákona o štátnej službe) a osobitne, že sa so žalobkyňou nedohodol inak.

V časti zastavenia konania proti rozhodnutiu žalovaného č. 16314/2007 zo dňa 20. júna 2007 rozsudok krajského súdu odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti zostáva nedotknutý.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, keďže žalobkyňa trovy odvolacieho konania nevznikli a ani ich náhradu nežiadala (§ 151 ods. 1 veta prvá OSP).

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. novembra 2009

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth